

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010415
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718010415.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.07.2019 v Prešove, v trestnej veci obžalovaného O. G. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/60/2018 zo dňa 16.07.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), d) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovaného O. G., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom
S. - K., W.. M.. S. Č..
XXXX/XX

uznáva za vinného, že

v presne nezistenú dobu koncom roka 2016, v byte na ulici Š. XXXX/XX I. K. mal jedenkrát dobrovoľný pohlavný styk s maloletou K.D., nar. XX.XX.XXXX, hoci vedel, že maloletá K.D., nar. XX.XX.XXXX v tom čase nedovŕšila 15. rok svojho veku.

teda

iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako 15 rokov a vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov

čím spáchal

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona.

Za to mu ukladá

Podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. I/ Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e

výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatnom dňa 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/131/2017 zo dňa 19.12.2017, ktorým mu bol podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 /dvoch/ rokov, s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu vo výmere 40 mesiacov, zákaz kontaktovania osôb mladších ako 15 rokov prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a

výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/164/2017 zo dňa 01.03.2018, právoplatnom dňa 01.03.2018, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože úhrnný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatným dňa 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/131/2017 zo dňa 19.12.2017 v trvaní 2 rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 40 mesiacov, s probačným dohľadom, zákazom kontaktovania osôb mladších ako 15 rokov prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, povinnosťou spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a považoval za dostatočný,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona u k l a d á ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad rozsudkom sp.zn. 5T/60/2018 zo dňa 16.07.2018 podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil obžalovanému O. G., nar. XX.XX.XXXX v S., Y. G. S. - K., W.. M.. S. Č.. XXXX/XX, výrok o vine pre skutok v bode III. z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatného dňom 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/131/2017 zo dňa 19.12.2017, ktorého sa dopustil tak, že

- po predchádzajúcej komunikácii prostredníctvom sociálnej siete facebook pod nickom „O. J. G., sa dohodol s O. H. na osobnom kontakte, pričom následne dňa 17.06.2016 v presne nezistenom čase v detskej izbe O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. E. XX/X, O.-X., Q. Ž., osobu mladšiu ako 15 rokov iným spôsobom sexuálne zneužil tým spôsobom, že vykonal ejakuláciu na jej tvár, právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona a výrok o úhrnnom treste z rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/131/2017, ktorý mu bol podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 2 /dvoch/ rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 40 mesiacov, s probačným dohľadom, zákazom kontaktovania osôb mladších ako 15 rokov prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, povinnosťou spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, ďalej

výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/164/2017 zo dňa 01.03.2018, právoplatného dňom 01.03.2018 pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že

- v presne nezistený deň mesiaca máj 2015 si prostredníctvom internetovej komunikácie dohodol stretnutie s maloletou S. L., nar. XX.XX.XXXX a následne v Lučenci v Mestskom parku spoločne prišli na odľahlé miesto k potoku, kde maloletú oslovil s tým, aby ho rukou sexuálne uspokojila, čo táto najprv odmietla, avšak neskôr s tým súhlasila a následne masturbovala penis obžalovaného až do momentu jeho ejakulácie na tvár maloletej, ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že vedel o tom, že maloletá nedovršila 18. rok veku, právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona a

výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T/164/2017, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože úhrnný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatného dňom 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/131/2017 zo dňa 19.12.2017 v trvaní 2 rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 40 mesiacov, s probačným dohľadom, zákazom kontaktovania osôb mladších ako 15 rokov prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, povinnosťou spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a považoval za dostatočný, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a

uznal ho za vinného v bode I. až III. z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s použitím § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona, pretože v bode I.

- po predchádzajúcej komunikácii prostredníctvom sociálnej siete facebook pod nickom „O. J. G.“, sa dohodol s O. H. na osobnom kontakte, pričom následne dňa 17.06.2016 v presne nezistenom čase v detskej izbe O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. E. XX/X, O.-X., Q. Ž., osobu mladšiu ako 15 rokov iným spôsobom sexuálne zneužil tým spôsobom, že vykonal ejakuláciu na jej tvár,

v bode II.

- v presne nezistený deň mesiaca máj 2015 si prostredníctvom internetovej komunikácie dohodol stretnutie s maloletou S. L., nar. XX.XX.XXXX a následne v Lučenci v Mestskom parku spoločne prišli na odľahlé miesto k potoku, kde maloletú oslovil s tým, aby ho rukou sexuálne uspokojila, čo táto najprv odmietla, avšak neskôr s tým súhlasila a následne masturbovala penis obžalovaného až do momentu jeho ejakulácie na tvár maloletej, ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že vedel o tom, že maloletá nedovršila 18. rok veku,

v bode III.

- v presne nezistenú dobu koncom roka 2016, v byte na ulici ŠoX. Č.. XXXX/XX I. K. mal jedenkrát dobrovoľný pohlavný styk s maloletou K.D., nar. XX.XX.XXXX, hoci vedel, že maloletá K.D., nar. XX.XX.XXXX v tom čase nedovršila 15. rok svojho veku.

Za to mu uložil podľa § 201 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona úhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona mu uložil ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o práve odvolania obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré vymedzil tak, že ho podáva do výroku o uloženom treste odňatia slobody a čo do výroku o uloženom ochrannom liečení. Následne obžalovaný podaním predloženým jeho prostredníctvom na poštovú prepravu dňa 15.11.2018 prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že bol poučený o nemožnosti podať odvolanie proti výroku o vine a nebol upozornený na možnosť prísnejšieho posúdenia skutku, než ako skutok posudzovala obžaloba.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na podklade podaného odvolania postupoval v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Hoci v zákonnej lehote obžalovaný svojím odvolaním napadol len časť výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, pri svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil prítomnosť dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, teda, že zásadným spôsobom bolo porušené právo obžalovaného

na obhajobu, na ktorú okolnosť obžalovaný v podanom odvolaní konkrétne poukazoval. Tým bol daný dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku. Zároveň, v dôsledku takého nesprávneho postupu súdu prvého stupňa bol obžalovanému uložený neprímeraný trest /§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku/.

Z predloženého spisu vyplynulo, že súd prvého stupňa konal na podklade obžaloby podanej na obžalovaného O. G. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenú dobu koncom roka 2016, v byte na ulici Š. Č.. XXXX/XX I. K. mal jedenkrát dobrovoľný pohlavný styk s maloletou K.D., nar. XX.XX.XXXX, hoci vedel, že maloletá K.D., nar. XX.XX.XXXX v tom čase nedovŕšila 15. rok svojho veku.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.07.2018 vyplynulo, že obžalovaný po zákonom poučení o neodvolateľnosti svojho vyhlásenia vyhlásil, že spáchanie tohto skutku, ktorý sa kvalifikuje ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona nepopiera, toto jeho vyhlásenie, bolo uznesením okresného súdu na hlavnom pojednávaní prijaté a ďalej boli vykonané len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a výrokom o ochrannom liečení. Po týchto úkonoch, navyše bez toho, aby bol v priebehu hlavného pojednávania pred skončením dokazovania, obžalovaný upozornený na možnosť uznania za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, bol po záverečných rečiach a poslednom slove obžalovaného vyhlásený napadnutý rozsudok.

Napriek uvedenému rozhodnutiu o prijatí vyhlásenia obžalovaného a s tým spojenej skutočnosti, že žiadne dokazovanie ohľadom výroku o vine nebolo vykonávané, prvostupňový súd právnu kvalifikáciu skutku uvedenú v obžalobe pozmenil, keď oproti podanej obžalobe skutok považoval za prísnejší trestný čin, než ako ho posudzovala podaná obžaloba. Ako už bolo naznačené, tento postup nezodpovedal zákonu.

V prvom rade, inštitút uznania viny, vrátane vyhlásenia obžalovaného, že spáchanie skutku nepopiera, svojou povahou vylučuje preskúvanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku Odpoveďou na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, obžalovaný vyjadruje svoju vôľu prijať vinu za skutok zistený výrokom obžaloby a zároveň aj jeho právnu kvalifikáciu bez výhrad, rovnako ako pri dohode o vine a treste (§ 333 ods. 3, § 334 ods. 1, 4 Tr. poriadku). Ak súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku toto vyhlásenie prijme, nemá už procesný priestor na dokazovanie, ktoré by vyvolalo zmenu skutkových zistení obžaloby, zároveň ani možnosť zmeny právnej kvalifikácie skutku určenej obžalobou (pokiaľ nebol obžalovaný pred vyhlásením na možnosť odchýlného právneho posúdenia a hroziaci trest upozornený). Inak by boli otázky kladené obžalovanému podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku nezmyselné a bez právnej relevancie.

Ak má súd pochybnosti o výsledkoch prípravného konania vo vzťahu k žalovanému skutku v rovine skutkovej alebo právnej, má procesný priestor na ich vyjadrenie vymedzený pri rozhodovaní o otázke, či vyhlásenie obžalovaného prijme. Následné skúmanie viny, resp. jej kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutému skutku by popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny obžalovaným a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom. Keďže prvostupňový súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v napadnutom rozsudku zmenil obžalobou určenú právnu kvalifikáciu, pričom obžalovaného pred vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku ani na možnosť odchýlného právneho posúdenia skutku a hroziaci trest neupozornil (analogicky podľa § 241 ods. 2 a § 284 ods. 2 Tr. poriadku), postupoval v rozpore s ustanoveniami § 257 Tr. poriadku Došlo tak k zásadnému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Z hľadiska skutkových zistení je tak potrebné vychádzať z neodvolateľného vyhlásenia obžalovaného tak, ako bolo súdom prvého stupňa prijaté.

Ak by aj k takémuto porušeniu ustanovení zákona nedošlo, javí sa byť za potrebné tiež poukázať na to, že podmienky pre postup, ktorý zvolil súd prvého stupňa, keď právne kvalifikoval skutok prísnejšie než ako ho posudzoval prokurátor v podanej obžalobe sú upravené predovšetkým v ustanovení § 284 ods. 2 Tr. poriadku, podľa ktorého uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na

možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiada, treba mu poskytnúť znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

Toto ustanovenie teda výslovne upravuje postup, ktorý musí byť dodržaný, aby nedošlo k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu, ktoré zahŕňa najmä právo navrhnuť dôkazy, vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sa kladú obvinenému za vinu, právo na dostatočný čas na prípravu obhajoby.

Odvolací súd preto zistil, že napadnutý rozsudok súdu prvého bol výsledkom postupu súdu prvého stupňa, ktorým došlo k zásadnému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

V neposlednom rade, v súvislosti s právnou kvalifikáciou žalovaného skutku treba uviesť, že súd prvého stupňa pochybil v samotnej právnej kvalifikácii skutku, pretože v prejednávanej veci netvorí žalovaný skutok súčasť pokračujúcej trestnej činnosti obžalovaného O. G..

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Určujúcim kritériom pokračovania v trestnom čine je, že jednotlivé čiastkové útoky, z ktorých každý naplnia znaky toho istého trestného činu, sú po subjektívnej stránke spojené jedným a tým istým zámerom páchatela v tom zmysle, že už od počiatku aspoň v hrubých rysoch zamýšľa aj ďalšie útoky a že po objektívnej stránke sa jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jedného zámeru. Pokračovanie v trestnom čine vyžaduje aj blízku súvislosť v čase a predmete útoku. Aj keď časovú súvislosť nemožno presne ohraničiť, spravidla pôjde o niekoľko dní alebo týždňov - a výnimočne aj mesiacov./R61/2006-uznesenie NS SR sp.zn. 2 Tz 32/2005 zo dňa 08.11.2005/

Z predloženého spisu a pripojených spisov vyplýva, že aj keď možno vo všetkých troch skutkoch uvedených vo výroku napadnutého rozsudku vidieť objektívnu súvislosť v spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívnu súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať trestný čin, nemožno v nich vidieť vo vzťahu k predmetnému skutku podanej obžaloby aj zákonom obligatórne vyžadovanú objektívnu súvislosť v čase.

Keď spáchanie skutkov uvedených v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/131/2017 zo dňa 02.11.2017 pripadlo na máj 2015 a v rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/164/2017 zo dňa 01.03.2018 pripadlo na 17.06.2016, tak spáchanie predmetného skutku pripadlo až na presne nezistenú dobu konca roka 2016. Za takých okolností, keď oproti časovo prvému z nich je časový odstup dokonca až viac ako rok a pol a oproti v poradí druhému skutku viac ako 6 mesiacov, objektívna súvislosť predmetného skutku vo vzťahu k žiadnemu z nich v čase nie je prítomná, aj keď jednotlivé uznesenia o vznesení obvinenia boli obžalovanému oznamované postupne až po spáchaní všetkých troch skutkov.

Aj preto treba uviesť, že pokiaľ prokurátor právne kvalifikoval skutok, pre ktorý podal predmetnú obžalobu ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, bolo toto právne posúdenie žalovaného skutku správne, pretože skutková veta zodpovedala tomu, že obžalovaný iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako 15 rokov a vykonal s ňou s osobou mladšou ako 15 rokov.

Okresný súd mal preto ukladať trest zohľadniac práve túto právnu kvalifikáciu žalovaného skutku.

Súd prvého stupňa zabezpečil vykonanie dôkazov, ktoré umožnili, bez potreby doplnenia dokazovania, prijať zákonné a odôvodnené rozhodnutie o treste a o výroku o ochrannom liečení.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetný skutok obžalovaný spáchal skôr, ako boli vyhlásené spomenuté odsudzujúce rozsudky Okresného súdu Martin a Okresného súdu Lučenec. Všetky tri skutky sú potom v zjavnom súbehu a tak za tento viacčinný súbeh bolo namieste uvažovať o uložení súhrnného trestu vychádzajúc z trestnej sadzby ustanovenej v § 201 ods. 1 Tr. zákona, pri ktorej Trestný zákon ustanovuje rozsah trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 3 do 10 rokov.

Odvolačí súd zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti, a to uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zákona, teda priznanie obžalovaného a jeho úprimnú ľútosť. Aj krajský súd zistil prevahu na strane poľahčujúcich okolností. Oproti napadnutému rozsudku však nezistil prítomnosť skutkové okolnosti odôvodňujúce poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zákona ani priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zákona.

V súlade s rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky /Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.04.2009, sp. zn 23To/1/2009, publikované pod R32/2009/, ak pri rozhodovaní o treste majú byť použité ustanovenia o úprave trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona z dôvodu uvedeného v § 38 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6 Tr. zákona, § 39 ods. 4 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona, konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určí tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 Tr. zákona. Následne sa vykoná úprava takto stanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Tr. zákona a napokon sa určí konkrétne rozpätie trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona.

Pri prevahe poľahčujúcej okolnosti nad neprítomnosťou priťažujúcich okolností bolo podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona namieste znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona, teda z 10 rokov na 7 rokov a 8 mesiacov. Úprava trestnej sadzby podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad § 41 ods. 2 Tr. zákona, znamenala zvýšenie hornej hranice takto upravenej trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladanie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby od 3 rokov do 10 rokov 2 mesiacov a 20 dní.

V osobe obžalovaného bolo zistené, že ide o osobu, ktorá má sklon k páchaniu protiprávnej činnosti. Podľa výpisu z evidencie priestupkov spáchal dňa 04.10.2016 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, keď potom, čo tam uvedená poškodená, nar. XXXX, odmietla s ním viesť komunikáciu cez sociálnu sieť, jej napísal "ty kurva hnusná odpis lebo ta pockam pred skolou zajtra a uvidis". Z hodnotenia obžalovaného z väzby vykonávanej od 27.06.2017 do 19.12.2017 vo vyššie uvedenej trestnej veci Okresného súdu Martin vyplynulo, že obžalovaný mal jeden negatívny záznam keď vytváral napätie medzi obvinenými, vyvolával konflikty rôznymi uštipačnými poznámkami, robil si z obvinených žarty, ktoré presiahli úroveň únosnosti a bol tak preradený do oddelenia so štandardným režimom, nebol ani disciplinárne potrestaný, ani odmenený. Ako to vyplynulo z odpisu registra trestov, iné záznamy o odsúdeniach než tie, na ktoré sa vzťahuje uloženie súhrnného trestu, obžalovaný nemá. Doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody teda nebol. Pritom ide o osobu, ktorá podľa správy o povesti z mesta Martin je slobodná s vyrovnanými finančnými záväzkami voči mestu bez poznatkov o evidovaných priestupkoch. Zo svojej sexuálnej deviácie bude podrobený ochrannej liečbe.

Trestom, ktorý u obžalovaného za skutky, ktoré sú vo vyššie uvedenom súbehu, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona konkrétnej vysokej závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zistenej poľahčujúcej okolnosti a neprítomnosti priťažujúcej okolnosti, ako aj sexuálnemu motívu a priamemu úmyslu páchatel'a, pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, je súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov so súčasným zrušením výrokov o trestoch tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, ktoré zrušenie zahŕňa aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Oproti tomu okresný súd správne zistil splnenie podmienok pre zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a tak ani krajský súd nemal dôvod inak rozhodnúť o spôsobe výkonu uloženého súhrnného trestu odňatia slobody.

Uznesením Okresného súdu Martin, sp. zn. 3Nt/61/2018 zo dňa 04.07.2018, právoplatným dňom 04.07.2018 bolo obžalovanému zmenené ambulantné ochranné sexuologické liečenie, ktoré mu vo forme ústavnej bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Martin, pod sp. zn. 3T/131/2017 zo dňa 02.11.2017. Pokiaľ okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona v prejednávanej veci uložil ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou, bolo podľa názoru krajského súdu potrebné zohľadniť túto skutočnosť, ktorá nastala v rámci jeho trvania. Preto aj odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku v tomto smere. Prokurátor totiž nepredložil v odvolacom konaní dôkaz, ktorý by spochybnil záver, že už výkon ambulantnej formy tohto druhu liečenia nebude postačovať na dosiahnutie jeho účelu. Krajský súd pritom zohľadnil závery znaleckého posudku Z.. S.. Z. W., z ktorých vyplynula potreba pokračovania ochranného liečenia ambulantnou formou, pretože len pri dodržiavaní liečebných usmernení môže byť prognóza resocializácie obžalovaného priaznivá a riziko recidívy znížené.

Vzhľadom na uvedené krajskému súdu neostávalo nič iné, len napadnutý rozsudok pre podstatnú chybu konania v celom rozsahu zrušiť a o treste a ochrannom opatrení rozhodnúť týmto rozsudkom. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.